

АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

2•2022

КИЇВ • 2022

АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

2 • 2022

AGROECOLOGICAL JOURNAL

EDITORIAL BOARD

Editor-in-chief

FURDYCHKO O., Doctor of Economic and Agricultural Science, Professor,
Full member of NAAS

Executive Secretary

SHUMYHAI I., Candidate of Agricultural Science

BUDZANIVSKA I.,

Doctor of Biological Science, Prof. (Ukraine)

PALAPA N.,

Doctor of Agricultural Science, Senior Researcher (Ukraine)

BUSHTRUK M.,

Candidate of Agricultural Science, Docent (Ukraine)

PARFENYUK A.,

Doctor of Biological Science, Prof. (Ukraine)

VYSOCHANSA M.,

*Doctor of Economic Science, Senior Researcher
(Ukraine)*

SYMOCHKO L.,

Candidate of Biological Science, Docent (Ukraine)

VOVK N.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Ukraine)

SYCHOV M.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Ukraine)

GUDKOV I.,

*Doctor of Biological Science, Prof., Full member
of NAAS (Ukraine)*

SOLOMAKHA V.,

Doctor of Biological Science, Prof. (Ukraine)

DEMYANYUK O.,

*Doctor of Agricultural Science, Prof., Corresponding
member of NAAS (Ukraine)*

TARARIKO O.,

*Doctor of Agricultural Science, Prof., Full member
of NAAS (Ukraine)*

DOBRYAK D.,

*Doctor of Economics Sciences, Prof., Corresponding
member of NAAS (Ukraine)*

TERTYCHNA O.,

*Doctor of Biological Science, Senior Researcher
(Ukraine)*

DREBOT O.,

*Doctor of Economic Science, Prof., Full member
of NAAS (Ukraine)*

TKACH Y.,

*Candidate of Biological Science, Senior Researcher
(Ukraine)*

YEHOROVA T.,

*Doctor of Agricultural Science, Senior Researcher
(Ukraine)*

CHOBOTKO G.,

Doctor of Biological Science, Prof. (Ukraine)

ZAITSEV Yu.,

Doctor of Economic Science, Prof. (Ukraine)

SHERSTOBOEVA O.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Ukraine)

KONISHCHUK V.,

Doctor of Biological Science, Prof. (Ukraine)

SHERSHUN M.,

Doctor of Economic Science, Senior Researcher (Ukraine)

KOPIY L.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Ukraine)

SHKURATOV O.,

Doctor of Economic Science, Prof. (Ukraine)

KOSTENKO S.,

Doctor of Biological Science, Prof. (Ukraine)

YUKHNOVSKYI V.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Ukraine)

LESOVOY N.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Ukraine)

WALAT W.,

Doctor of Humanities Science, Prof. (Poland)

MUDRAK O.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Ukraine)

KOWALSKA A.,

*Doctor of Engineering and Technical Sciences, Docent
(Poland)*

NAGORNIUK O.,

Candidate of Agricultural Science, Docent (Ukraine)

SOBCZYK V.,

Doctor of Agricultural Science, Prof. (Poland)

OKABE Y.,

Doctor of Economic Sciences, Prof. (Japan)

НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

АГРОЕКОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

2 • 2022

AGROECOLOGICAL JOURNAL

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

ФУРДИЧКО О.І., доктор економічних і сільськогосподарських наук,
професор, академік НААН

Відповідальний секретар

ШУМИГАЙ І.В., кандидат сільськогосподарських наук

БУДЗАНІВСЬКА І.Г.,
д-р біол. наук, проф. (Київ)

БУШТРУК М.В.,
канд. с.-г. наук, доцент (Біла Церква)

ВИСОЧАНСЬКА М.Я.,
д-р екон. наук, ст. досл. (Київ)

ВОВК Н.І.,
д-р с.-г. наук, проф. (Київ)

ГУДКОВ І.М.,

д-р біол. наук, проф., акад. НААН (Київ)

ДЕМ'ЯНЮК О.С.,

д-р с.-г. наук, проф., чл.-кор. НААН (Київ)

ДОБРЯК Д.С.,

д-р екон. наук, проф., чл.-кор. НААН (Київ)

ДРЕБОТ О.І.,

д-р екон. наук, проф., акад. НААН (Київ)

ЕГОРОВА Т.М.,

д-р с.-г. наук, доцент (Київ)

ЗАЙЦЕВ Ю.О.,

д-р екон. наук, проф. (Київ)

КОНІЩУК В.В.,

д-р біол. наук, проф. (Київ)

КОПІЙ Л.І.,

д-р с.-г. наук, проф. (Львів)

КОСТЕНКО С.О.,

д-р біол. наук, проф. (Київ)

ЛІСОВИЙ М.М.,

д-р с.-г. наук, проф. (Київ)

МУДРАК О.В.,

д-р с.-г. наук, проф. (Вінниця)

НАГОРНЮК О.М.,

канд. с.-г. наук, доцент (Київ)

ПАЛАПА Н.В.,

д-р с.-г. наук, старш. наук. співроб. (Київ)

ПАРФЕНЮК А.І.,
д-р біол. наук, проф. (Київ)

СИМОЧКО Л.Ю.,
канд. біол. наук, доцент (Ужгород)

СИЧОВ М.Ю.,
д-р с.-г. наук, проф. (Київ)

СОЛОМАХА В.А.,
д-р біол. наук, проф. (Київ)

ТАРАРИКО О.Г.,
д-р с.-г. наук, проф., акад. НААН (Київ)

ТЕРТИЧНА О.В.,
д-р біол. наук, старш. наук. співроб. (Київ)

ТКАЧ Є.Д.,
канд. біол. наук, ст. досл. (Київ)

ЧОБОТЬКО Г.М.,
д-р біол. наук, проф. (Київ)

ШЕРСТОБОЄВА О.В.,
д-р с.-г. наук, проф. (Київ)

ШЕРШУН М.Х.,
д-р екон. наук, доцент (Київ)

ШКУРАТОВ О.І.,
д-р екон. наук, проф. (Київ)

ЮХНОВСЬКИЙ В.Ю.,
д-р с.-г. наук, проф. (Київ)

ВАЛАТ В.,
д-р педагог. наук, проф. (Республіка Польща)

КОВАЛЬСЬКА А.,
д-р інж.-техн. наук, доцент (Республіка Польща)

СОБЧИК В.,
д-р с.-г. наук, проф. (Республіка Польща)

ЙОШІХІКО ОКАБЕ,
д-р екон. наук, проф. (Японія)

Тарааріко О.Г., Ільєнко Т.В., Кучма Т.Л., Адамчук-Чала Н.І., Білокінь О.А. Формування науково-методичних засад супутникового агроекологічного моніто- рингу в Україні	6	Tarariko O., Ilienko T., Kuchma T., Adamchuk-Chala N., Bilokin O. Forming scientific-methodical principles of satellite agroecological monitoring in Ukraine
Фурдичко О.І., Дребот О.І., Яремко О.П., Бондар В.Н. Світовий досвід формування організа- ційно-економічного механізму регулю- вання лісогосподарським виробництвом на засадах ринкової економіки	22	Furdychko O., Drebota O., Yaremko O., Bondar V. World experience of forming organizational and economic mechanism by forestry man- agement on the basis of market economy
Палапа Н.В., Дем'янюк О.С., Нагорнюк О.М. Продовольча безпека України: стан та ак- туальні питання сьогодення	34	Palapa N., Demyanyuk O., Nagorniuk O. Food security in Ukraine: state and current issues of nowadays
Дребот О.І., Тарнавський В.А. Сучасний стан та тенденції розвитку сіль- ськогосподарського землекористування в Україні	46	Drebota O., Tarnavskyi V. Current state and trends of developing agricul- tural land use in Ukraine
Шевчик В.Л., Борисенко М.М., Соломаха І.В., Соломаха В.А. Особливості використання лісових насад- жень Середнього Придніпров'я з участю Robinia pseudoacacia як сировинних угідь для бджільництва	55	Shevchyk V., Borysenko M., Solomakha I., Solomakha V. Peculiarities of the Middle Prydniprovia for- est plantations use with the participation of Robinia pseudoacacia as raw material land for beekeeping
Красовський В.В., Черняк Т.В., Фед'ко Р.М., Тимошенко Л.М. Господарсько-біологічна класифікація субтропічних плодових культур колекції Хорольського ботанічного саду	64	Krasovsky V., Chernyak T., Fedko R., Tymoshenko L. Economic and biological classification of subtropic fruit crops collection in Khorol botanical garden
Ліщук А.М., Парfenюк А.І., Городиська І.М., Бородай В.В., Драга М.В. Основні важелі управління екологічними ризиками в агроценозах	74	Lishchuk A., Parfeniuk A., Horodyska I., Boroday V., Draga M. Main levers of environmental risk manage- ment in agroecosystems
Єгорова Т.М., Корнілова Н.А., Мінералов О.І. Вплив критичного надлишку мікроелем- ментів на розвиток культури ячмінь (<i>Hordeum</i>)	86	Yehorova T., Kornilova N., Mineralov O. Influence of critical excess of microelements on development of barley culture (<i>Hor- deum</i>)
Кривохижка Є.М., Пінчук В.О., Тертична О.В. Оцінювання фітотоксичності дезінфіку- вальних засобів, які застосовують для зне- зараження гною	92	Kryvokhyzha Ye, Pinchuk V., Tertichna O. Evaluation of phytotoxicity of disinfectants used for manure disinfection

Гунчак М.В.

Агроекологічний ризик застосування пестицидів для захисту яблуневих насаджень в умовах Передкарпатської провінції Карпатської гірської зони України

98 **Gunchak M.**

Agro-ecological risk of pesticides application for protecting apple plantations in the conditions of Pre-Carpathian Province of the Carpathian mountains in Ukraine

**Крохтяк О.В., Ольхович С.Я.,
Гриник О.І.**

Збалансований розвиток аграрної діяльності сільських територіальних громад України

112 **Krokhtiak O., OlkhovychS.,
Grynyk O.**

Balanced development of agricultural activity in rural areas of Ukraine

Лазаренко В.І.

Сучасні передумови формування суспільної екологічної цінності за біхевіористичним підходом

118 **Lazarenko V.**

Modern prerequisites for forming social environmental value according to behavioristic approach

Мудрак О.В., Андрусяк Д.В.

Вплив пірогенного фактора на природні екосистеми національного природного парку «Подільські Товтри»

124 **Mudrak O., Andrusiak D.**

Influence of the pyrogenic factor on natural ecosystems of «Podilski Tovtry» National Nature Park

**Дмітрієвцева Н.В., Веремчук О.С.,
Пилипака С.М., Грищенко О. М.**

Динаміка вмісту гумусу у ґрунтах сільськогосподарських угідь Здолбунівського р-ну Рівненської обл.

139 **Dmitrievtseva N., Veremchuk O.,
Pilipaka S., Hryshchenko O.**

Characteristics of humus content on different soil types of Zdolbuniv district of Rivne Region

**Куліджанов Е.В., Голубченко В.Ф.,
Віляєва С.Д., Грицай Т.Л.**

Необхідність у моніторингу мінеральних добрив на вміст забруднюючих речовин

147 **Kulidzhanov E., Golubchenko V.,
Viliayeva S., Hrytsai T.**

The need for monitoring mineral fertilizers for the content of pollutants

ЮВІЛЕЙ

О.В. Шерстобоєвій — 75

JUBILEE

152 O. Sherstoboeva — 75

Реферати

154 Abstract

Відомості про авторів

162 Information about the authors

Правила для авторів

165 Rules for the authors

ВПЛИВ ПІРОГЕННОГО ФАКТОРА НА ПРИРОДНІ ЕКОСИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНОГО ПРИРОДНОГО ПАРКУ «ПОДІЛЬСЬКІ ТОВТРИ»

О.В. Мудрак¹, Д.В. Андрусяк²

¹ КЗВО «Вінницька академія безперервної освіти» (м. Вінниця, Україна)
e-mail: ov_mudrak@ukr.net; ORCID: 0000-0002-1776-6120

² Інститут агроекології і природокористування НАН (м. Київ, Україна)
e-mail: katpodi@ukr.net; ORCID: 0000-0002-9596-8772

Найбільший в Україні національний природний парк «Подільські Товтри» (площа 261 316 га), що вирізняється серед усіх інших парків густотою заселеністю. На території парку знаходиться 196 сільських поселень, 4 селища і 1 місто. Значна кількість з них має безпосередній контакт із заповідними об'єктами — ботанічними заказниками, геологічними і ботанічними пам'ятками природи. Антропогенний тиск значний, втручання людини у функціонування природних екосистем активне. Така ситуація посилюється впливом пірогенного фактора. Пожежі, що з постійною періодичністю виникають, у будь-який момент можуть розвиватись до катастрофічних для різноманіття екосистем парку масштабів. Дослідження показують, що екологічний вплив поєднується у національному парку носить комплексний характер, а можливі зміни фізичних, хімічних і біологічних властивостей ґрунту та мікрокліматичних умов не дають хороших перспектив для збереження флори і фауни, що призводить до їхньої втрати. Крім того, пожежі безпосередньо впивають на якість повітря через викид забруднюючих речовин в атмосферу в результаті неповного згоряння біомаси. Внаслідок водної і повітряної міграції у подальшому переносяться на розташовані поряд водно-болотні й гідроекосистеми р. Дністер, геологічні пам'ятки природи, що сприяє їх руйнуванню. На основі розрахунку інтегрального ризику встановлено, що частка антропогенного фактора є визначальною (65%) при виникненні пожеж в НПП «Подільські Товтри». Найбільшою мірою залежною від наявності розташованих поряд сільських поселень за відсутності мережі спостережень за пожежною ситуацією є віддаленістю від пожежних станцій. Враховуючи особливості рельєфу місцевості, недоступності певних ділянок території парку, пожежі можуть розвиватися стрімко, за хвилини охоплюючи значні території. На основі проведених досліджень, запропоновано проводити розрахунки ризиків виникнення і розповсюдження пожеж для кожного окремо взятого об'єкта природно-заповідного фонду, що стане інформаційною основою для побудови електронних векторних карт оцінки і прогнозу пожежної небезпеки всієї території НПП «Подільські Товтри».

Ключові слова: пожежі, фітоценози, біотопи, біорізноманіття, сільські поселення, ризики.

ВСТУП

За масштабами руйнівного впливу вогонь пожеж називають домінуючим серед усіх інших природних і антропогенних факторів. У звіті WWF (Всесвітнього фонду дикої природи) 2020 р., підготовленому у співпраці з Бостонською консультаційною групою (BCG) підкреслюється, що незалежно від того, чи пожежі виникають природним шляхом чи навмисно, їхній загальний вплив зростає в останні десятиліт-

тя, а отже і зростає загроза біорізноманіттю. Для прикладу, згідно зі статистичними даними, загалом по Україні при динаміці зростання в середньому на рік буває близько 3,5 тис. лісових пожеж [1; 2]. Більшою мірою від пожеж страждає сільське населення, хоча кількість міського в Україні переважає. Кількість загиблих мешканців сільських поселень також майже у 2,4 раза більше. Однією з причин називають низьку оперативність реагування професійних пожежних частин через значну віддаленість

від місця події. Нормативний час прибуття (20 хв) дорогами загального користування на відстань 3 км [3–5].

Об'єкти природно-заповідного фонду України мають на своїх територіях значну кількість сільських поселень або межують із ними. Для прикладу, національний природний парк (НПП) «Подільські Товтри», знаходитьться під антропогенним навантаженням 196 сільських поселень. Природні об'єкти особливо охоронюваних територій парку постійно перебувають під загрозою часткової чи безповоротної втрати біорізноманіття через пожежі. Особливості ландшафтів, важкодоступність, відсутність доріг, віддаленість від адміністративного центру вимагають особливого підходу до запобігання та приборкання пожеж. Одним із кроків може стати вивчення ризиків виникнення та розповсюдження пожеж для кожного окремого охоронюваного об'єкта парку.

Мета статті — подати аналіз результатів дослідження частоти виникнення пожеж у природних екосистемах НПП «Подільські Товтри», їхнього впливу на основні компоненти екосистем, біорізноманіття та функції загалом. Також запропоновано оцінку за певними критеріями ризиків виникнення і розповсюдження пожеж, що необхідно для раннього виявлення, прийняття відповідних заходів захисту, оскільки наслідки їх впливу частково або повністю можуть бути необоротними для природних екосистем парку.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Згідно з Національною доповіддю про стан навколошнього природного середовища в Україні, до основних загроз біорізноманіттю всіх структурних елементів екомережі України віднесені пожежі. Екологи наголошують, що через спрощення структури та вульгаризації біоти відбувається консервація дії чинників ценогенезу, через що відтворення фітоценозів, у т. ч. й раритетних стає практично неможливим [6].

У зв'язку зі зростанням кількості пожеж на фоні потепління клімату актуальність їх

вивчення та оцінювання небезпеки зростає щорічно [7].

Дослідники наслідків впливу пірогенного фактора на природні екосистеми не мають одностайної думки щодо негативного впливу. Мають місце твердження того, що пожежі підвищують біорізноманіття лісових екосистем, зокрема гасіння великих пожеж є економічно недоцільним [8; 9]. Однак більшість вважає пірогенний фактор причиною змін ґрунтово-рослинного покриву, фізичних, хімічних і біологічних властивостей ґрунтів, зміни гідротермічних і трофічних умов.

Науковці у своїх публікаціях дають відповідь на питання, чому пожежі як деструктивні фактори розглядаються як фактор збільшення біорізноманіття. Найбільше публікацій присвячено аналізу результатів дослідження впливу пожеж на основні компоненти лісових екосистем, їх біорізноманіття і функції [10–12]. Останні роки характеризуються вивченням не тільки лісових пожеж, а й проблематіці пожеж на кордоні людських поселень із природними екосистемами. Робиться висновок про те, що людські поселення є інфраструктура, що розташовані серед горючої рослинності, сприяють економічно катастрофічним пожежам [13]. Швидкість урбанізації у поєднанні з поганим плануванням земельних ділянок на кордонах між заповідними землями та сільськими районами збільшили вразливість природних екосистем.

Наразі піднімається питання збільшення кількості туристів чи «нових» жителів, не обізнаних з «культурою ризику» [14] у пожежонебезпечних районах. Пропонується активізація просвітницьких та інформаційних кампаній через нестачу обізнаності щодо ризику пожежі, а також відсутність знань чи рекомендацій серед мешканців щодо підготовки до пожежі і реагування на неї. У роботах Ю.В. Буца розкриті науково-методологічні основи релаксії екосистем при техногенному навантаженні пірогенного походження, систематизовано техногений вплив пірогенних процесів на компоненти довкілля і його стан, обґрунтовано теоретико-методологічні оцінки тех-

ногенного ризику пірогенного походження екосистем України [15]. Значна увага, що закономірно, присвячена проблематиці постпірогенного перетворення ґрунтів, водного режиму, рослинності і ландшафтів Чорнобильської зони. Незначна кількість публікацій описує проблеми пожеж у заповідниках і національних парках України. Так, розглянуто локалітети і площини пожеж, проаналізовано статистику підпалів сухої рослинності в НПП «Пирятинський» у 2020 р. [16].

Екологічні дослідження впливу пірогенного фактора на природні екосистеми НПП «Подільські Товтри» не розвинені: більшість були точковими у часі і характеризували моральний аспект проблеми. Публікації з цієї теми більш спрямовані на профілактичний аспект, хоча масштаби впливу і наслідки були значущими для постпірогенного функціонування екосистем. Описані у запропонованій статті результати започатковують дослідження, що мають велике значення для розуміння причин виникнення пожеж, прогнозу їх розвитку і наслідків для природних екосистем парку, особливо охоронюваних об'єктів під впливом багатофакторного впливу сільських поселень. На територіях НПП «Подільські Товтри» пожежі виникали рідко або не відбувались ніколи у історичному минулому. Наразі повторювані у часі пожежі, інтенсивне антропогенне втручання роблять шкідливий вплив більш актуальним [17], що потребує вивчення.

МАТЕРІАЛИ ТА МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕНЬ

Дослідження впливу пірогенного фактора на природні екосистеми проводилося у НПП «Подільські Товтри» впродовж 2018–2022 рр. Враховуючи значну площину парку, зону досліджень було обрано найбільш заселену місцевість – Кам’янець-Подільський р-н (58,9% його території). Дослідження здійснювались на двох особливо охоронюваних об'єктах цієї зони: урочище «Окунь» і Китайгородське відслонення – всесвітньовідомий еталонний розріз силурійських відслонень (с. Китай-

город), а також розріз грінчуцької підсвіти рихтівської свити малиновецької серії – геологічна пам'ятка природи (с. Малинівці). У дослідженнях використані дані Державної служби надзвичайних ситуацій, матеріали із офіційного веб-сайту НПП «Подільські Товтри», статистичні системи Інтернет-ресурсів, нормативно-правові акти.

Дані польових досліджень, фотодокументи збиралися за останні чотири роки, а вимірювання показників мікрокліматичних і хімічних факторів, відбір проб на вибраних модельних об'єктах природно-заповідного фонду (ПЗФ) проводились у перші дні після пожеж, наступні – через два місяці та два роки. Програма польових досліджень була запроектована таким чином, щоб оцінити якісно і кількісно стан ґрутового покриву, атмосферного повітря під час пірогенного впливу та у більш пізній період. Вимірювання проводили за стандартними методиками аналітичних і фізико-хімічних методів. Фіксували показники мікрокліматичних умов у зоні відбору проб для аналізу. Для розгляду ризиків впливу пірогенного фактора на природні екосистеми були використані взаємодоповнюючі кількісний і якісний підходи [18]. За допомогою якісного аналізу ризиків виникнення і розповсюдження пожеж в екосистемах НПП «Подільські Товтри» виявляли й ідентифікували можливі види ризиків, визначали причини і фактори, що впливають на їх рівень. Для кожного модельного об'єкта проводилася кількісна оцінка їх значимості.

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

Територія найбільшого за площею в Україні НПП «Подільські Товтри» становить 261 316 га, з яких понад 70% це освоєні землі (орні, міська і сільська забудова, промислові території, кар'єри, дороги). Заповідна зона НПП «Подільські Товтри» охоплює 1603,8 га (0,61% від його площини), зона регульованої рекреації – 11 452,2 га (4,38%), зона стаціонарної рекреації – 173,5 га (0,06%) та значно більша частка при-

падає на господарську зону – 248 086,5 га (94,93%) [19; 20].

На частку напівприродних і природних рослинних угруповань припадає близько 15%. Згідно з критеріями IUCN (International Union for Conservation of Nature and Natural Resources), не менше 75% території національного парку повинні бути віднесені до зони строгої охорони і управлятись без втручання людини в природні процеси і господарського використання. Отже, НПП «Подільські Товтри» не відповідає II категорії (національний парк – режим невтручання і збереження природних процесів). Однак, у межах НПП зростає 77 видів флори і мешкає близько 100 видів фауни, які охороняються на міжнародному, європейському і національному рівнях. Також наявні рідкісні біотопи, які охороняються відповідно до Директиви 93/42 збереження природних біотопів, дикої флори і фауни [21–23].

Територія НПП «Подільські Товтри» густозаселена. У ньому розташовано 196

сільських поселень, одне місто і 4 селища міського типу. Сільські поселення часто розміщені поблизу заповідних територій або безпосередньо межують із ними. Тобто відсутній бар'єр для захисту рідкісних видів і угруповань від антропогенного впливу, що створює додаткові ризики. Один із них — пожежі.

Для НПП «Подільські Товтри» пірогенний фактор тісно пов'язаний із відходами сільських поселень. Часто сільські жителі, щоби позбутися сміття чи побутових відходів, спалюють їх. Ставлять за мету випалити сухостої, але розвиваються некеровані людиною пожежі, що охоплюють значні території, супроводжувані загибеллю частини рослинного і тваринного світу парку. На рис. 1 видно, що більшість підпалів, що зумовили до сильних пожеж здійснювалась поблизу лісових масивів і, навіть, на їх узлісся.

Вилучені у користування парку ліси сформовані на 80% з штучних насаджень хвойних порід. Ступінь пожежної небезпеки

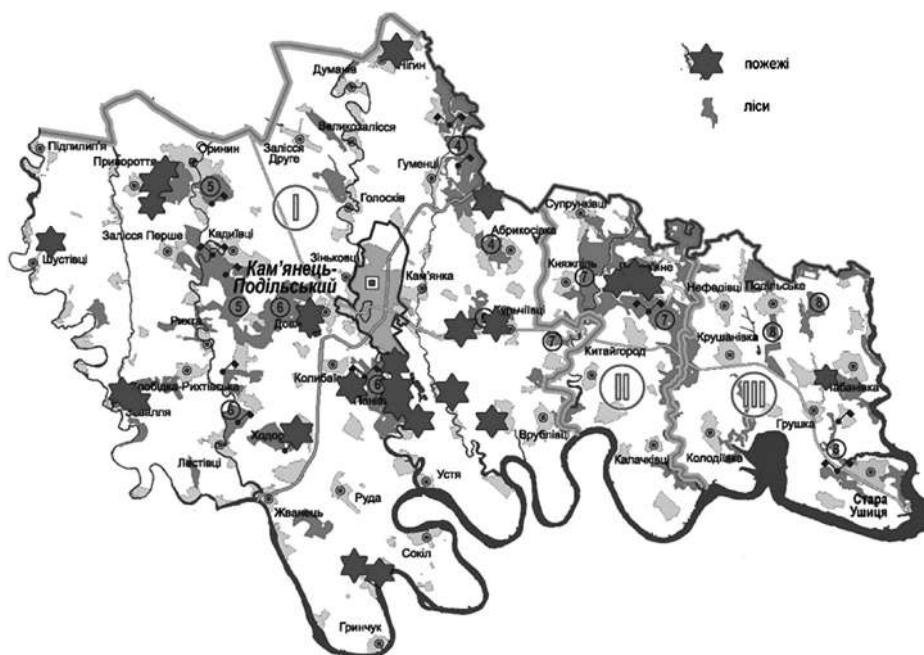

Рис. 1. Розподіл лісових земель і місць підпалів, що призвели до великих пожеж в екосистемах НПП «Подільські Товтри» (лютий–травень 2020 р.)

Таблиця 1. Найураженіші пожежами об'єкти ПЗФ парку (2020-2021 рр.)

Назва села	Площа пожежі (га)	Назва об'єкта ПЗФ
Панівці	6,0 (4 пожежі)	Пониззя р. Смотрич — водно-болотні угіддя міжнародного значення Ботанічний заказник «Панівецька дача»
Завалля	3,0	Розріз скальської серії силуру, печери Аллантида і Малишка-Киянка — геологічні пам'ятки природи
Баговиця	3,0	Розріз баговецької свити
Кульчиці	2,0	Ботанічний заказник «На валу»
Китайгород (важкодоступні скелясті схили)	10,0 (не гасили)	Урочище «Окунь» Китайгородське відслонення — всесвітньовідомий еталонний розріз силурійських відслонень
Малинівці	1,0	Розріз гринчуцької підсвiti рихтівської свити малиновецької серії — геологічна пам'ятка природи
Мукша Китайгородська	2,0	Ботанічний заказник Мукшанський

ки досить висока через значну масу відмерлої хвої. Впродовж лише березня–травня 2020 р. вогнем сильних пожеж було знищено фауну і флору одного з районів парку (Кам'янець-Подільського) на площині понад 30 га.

У табл. 1 вказано об'єкти ПЗФ, що найбільше постраждали від підпалів.

У північній і центральній частинах НПП «Подільські Товтри» знаходяться скелясті вапнякові пасма Товтрової гряди. У південній частині парку є унікальний геоморфологічний комплекс р. Дністер та її приток, що течуть у глибоких каньйоноподібних долинах, спричинених глибоким розчленуванням поверхні, наявністю схилів різних експозицій і крутизни.

До найбільш уразливих слід віднести екосистеми крутых схилів каньйонур. Дністра та її приток, пов'язана з особливостями розповсюдження пожеж по схилах. За рахунок значної крутизни схилів розвиваються ефекти конвекції з додатковим притоком повітря до зони горіння. Важливим є додатковий прогрів горючих матеріалів. Має значення і профіль схилів. Швидкість розповсюдження пожеж на схилах 15% і більше подвоюється порівняно з горизонтальними ділянками [24].

Для вивчення пірогенного впливу на природні екосистеми був вибраний модельний об'єкт геологічна пам'ятка природи місцевого значення «Розріз гринчуцької підсвiti рихтівської свити малиновецької серії». Розріз осадових відкладів силурійських порід. Він входить до складу ПЗФ України, який охороняється як національне надбання. Розташування: лівий берег р. Дністер, північна околиця с. Малинівці (рис. 2). Площа: 1,5 га. Цінність: унікальна геологічна пам'ятка. Максимальний ухил схилів: 33,0% та 26,8%. Середній ухил схилів: 15,4% 12,6%.

Геологічна пам'ятка природи місцевого значення сформована не лише унікальними вапняковими породами, але й своєрідними біотопами [25]:

T1.2.2 Petrophyte steppes on carbonate substrata. Підтип T1.2.2.a Petrophyte steppes on carbonate substrata of Podillya (Резолюція 4 Бернської конвенції: E1.2 Perennial calcareous grassland and basic steppes). У цих біотопах поширені рідкісні види *Adonis vernis* L., *Astragalus monspessulanus* L., *Chamaecytisus albus* (Hacq.) Rothm., *Gypsophila thyraica* Krasnova, *Pulsatilla pratensis* (L.) Mill s.l., *Stipa capillata* L., *Echium rossicum* J.F. Gmel.,

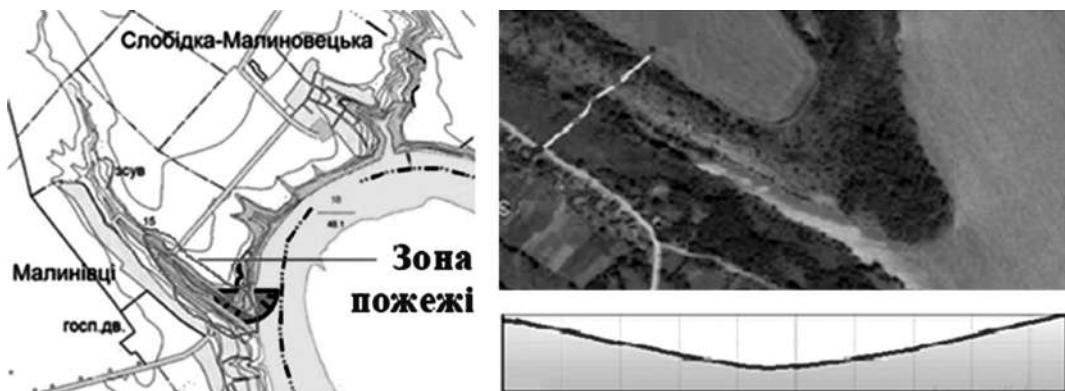

Рис. 2. Геологічна пам'ятка природи місцевого значення (біля с. Малинівці)

Iris aphylla subsp. *hungarica* (Waldst. & Kit.) Helgi.

K2.1.3 Вапнякові скелі рівнинних регіонів *Calcareous rocks of lowland*

K2.1.3.а Відслонення щільних вапняків і гінсітів Західного Поділля (Резолюція 4 Бернської конвенції: E1.11 Euro-Siberian rock debris swards H.3.2 Basic and ultra-basic inland cliffs H3.511 Limestone pavements). Тут поширені вищі судинні рослини (BCP) – *Allium senescens* subsp. *montanum* (Fries) Holub, *Allium podolicum* (Aschers et Graebn) Blocki ex Racib., *Asplenium ruta-muraria* L., *Aurinia saxatilis* L., *Melica trans-silvanica* Schur, *Poa versicolor* Besser, *Sedum acre* L., *Teucrium montanum* L. На незалісених ділянках зростають асоціації *Festuco valesiacae–Stipetum capillatae* Sill., 1937, *Acini arvensis–Elytrigietum intermediae* (Kukovitsa et al., 1994) Kukovitsa in VSl., 1995, *Brachipodio pinnati–Seslerietum* (Klika, 1029) Toman, 1976, на окремих місцях виявлено *Prunetum spinosae* R. Tx., 1952. На схилах і прямовисніх скелях поширені асоціації: *Galio campanulatae–Poion versicoloris* Kukovitsa, Movchan, VSl. et Shelyag, 1994, *Poetum versicoloris* Kukovitsa, Movchan, V. Solomakha et Shelyag, 1992, *Aurinio saxatilis–Allietum podolici* Onyschenko, 2001, *Asplenietum trichomano–ruteae–murariae* (Kuhn, 1937) R.Tx., 1937. Наприкінці ХХ ст. для зміцнення схилів берегів були створені штучні фітоценози з *Pinus sylvestris* L. у складі, що характеризуються високою

стійкістю до несприятливих ґрутових і кліматичних умов, здатні рости на сухих і бідних поживними речовинами ґрунтах, навіть на дерново-підзолистих ґрунтах і суглинках, формуючи повноцінні деревостани. Однак, жаль, для вказаної території цей вид не був аборигенним. Інтродуцент, висаджений із метою призупинення ерозійних процесів, залиснення невикористаних у сільському господарстві земель в охоронній зоні р. Дністер, мав і негативну особливість – підвищену горимість. Для посадки сосни на крутых схилах створили тераси, а на пологих схилах здійснювали посадку без терасування. Пожежею 2020 р., спричиненою весняними підпалами смітників і територій випасання худоби сільського поселення, було знищено рослинність по обидва боки глибоко врізаної балки з крутими схилами, а також водно-болотного угіддя між ними (див. рис. 2) на площі 1 га. Спалене селянами сміття поблизу крутих схилів сприяло підпалу сухої трави, що вийшло на гребінь схилу, по якому горючі матеріали скотилися донизу до болотного угіддя з висушеного осокою зі зростаючою швидкістю, а потім стрімко перекинулось на протилежний схил (рис. 3).

Далі горіння відбувалося у зоні висхідного потоку, що зумовило до сумації кінетичної енергії самої пожежі та висхідного потоку повітря. Розповсюдження пожежі визначалося швидкістю просування лише у нижній ділянці на території водно-болот-

Рис. 3. Постпірогенний вигляд території дослідження (два тижні після)

ного угіддя, по схилах — дальностю переносу горючих частинок, через які виникали нові мілкі джерела горіння, що з часом зливались з основним. Тепло, що виділялося при русі вогню вниз по схилу, попередньо нагрівало протилежний схил, що привело до легкого займання та набагато більш інтенсивної пожежі. Зафіковано: часткові необоротні втрати біорізноманіття; загибель у вогні молодняку сосни; втрати рідкісних видів флори і фауни; створення умов для прояву масових спалахів комах шкідників лісу; забруднення продуктами горіння атмосферного повітря, ґрунтів, водних об'єктів; зміну фізичних і хімічних властивостей ґрунтів; перенос продуктів горіння водними та повітряними потоками і забруднення цими продуктами дотичних територій, у т. ч. унікальної геологічної пам'ятки природи. Спостерігали ознаки фізичного руйнування осадових порід схилів, такі як: викришування, руйнування уламків породи, відшарування й оголення внаслідок дії високих температур під час пожежі. Через 2 тижні (рис. 4) після пожежі кількість шкідників жуків-короїдів, виявлених на 1 м² зарища становила 2–4

особини. Підвищення кількості особин жука спостерігалася у місцях, де через вплив пожежі загинула частина дерев, а в ґрунті завжди є підвищений запас загиблих коренів, що є для них кормовою базою [26].

Через 2 міс. почав поступово відновлюватись трав'яний покрив. Наслідком пожежі (чи кількаразових пожеж) стало руйнування рослинного покриву, знищення насіння, проростків та інших вікових особин (j, im, v, g). Відбулося посилення водної і вітрової ерозії. Ще одна загроза — це вселення інвазійних видів. У нашому випадку — *Acer negundo* L., *Ailanthus altissima* (Mill.) Swingle, *Conyza canadensis* (L.) Cronq., *Phalacroloma annuum* (L.) Dumort, які витісняють природні види і спричиняють трансформацію рослинного покриву. На прикладі спалювання 1 кг деревини сосни звичайної (*Pinus sylvestris*) показано забруднення повітря на відстані 3, 5, 10 м від джерела вогню (табл. 2).

Концентрація вуглекислого газу на відстані 10 м сягала у межах 4123–4364 мг/дм³, формальдегіду — 1,19–1,32 мг/дм³, оксидів азоту у перерахунку на NO₂ — 4,7–7,1 мг/м³.

Рис. 4. Наслідки пожежі в природних екосистемах парку (біля с. Малинівці)

Високою є концентрація летких органічних сполук (ЛОС). Оскільки їх дуже багато, проблемно і затратно контролювати усіх. Тому у табл. 2 вказана загальна кількість ЛОС через вимірювання, відоме як TVOC. Прийнятною для людського організму вважається концентрація менше $0,5 \text{ мг}/\text{м}^3$.

Дрібнодисперговані горючі тверді частинки після їх підняття конвекційними потоками швидко згорають і вже погаслими торкаються землі. Їх концентрація (PM_1) швидко знижується з віддаленням від джерела вогню. Більш крупні здатні горіти і після падіння. Концентрація PM_{10} значно

Таблиця 2. Склад аерозолю горіння деревини сосни звичайної

Показник якості повітря	Відстань від джерела вогню, м		
	3	5	10
PM_1	Більше 999	494	416
$\text{PM}_{2,5}$	Більше 999	871	697
PM_{10}	Більше 999	999	894
TVOC	9,999	9,999	4,503

домінує над більш мілкими частинками. Через різні розміри і форми тверді частинки випадають на різних відстанях під пожежі. Дрібні вологі частинки незгорілої деревини, сажа і продукти хімічного перетворення кислих оксидів карбону, нітрогену й сульфуру, що були в основі аерозолів, які піднялися в атмосферне повітря під час пожежі, відкладались на оголених вапнякових схилах річкової долини, утворюючи пористу кірку, здатну конденсувати й утримувати вологу з повітря. Кірка з часом руйнується. Поверхня глинистих тонкоплитчастих вапняків з прошарками мергелю стає порошкоподібною, а кірка деформується, де в кінцевому підсумку відшаровується, оголюючи внутрішню частину, чутливу до руйнування дощем і вітром. Чорний колір кірки сприяє поглинанню більшої кількості сонячної енергії, що призводить до розширення осадової породи з подальшим руйнуванням. Свідченням порушення теплоізоляції є отримані температурні характеристики. Так, при температурі повітря 21,8 °C, неушкоджений вогнем ґрутовий покрив має температуру 24,3 °C. До чорного обгоріла земля — 32,8 °C. Пошкоджений вогнем пожежі оголений кам'яний схил прогрівається до 30,2 °C. Тобто відбувається зміна локальних мікрокліматичних умов, збільшується площа інсоляції та створюється дефіцит вологи. Постпірогенна вітрова ерозія че-

рез видування, а пізніше і водна еrozія через змиви попелу, сажі, згорілих органічних решток зі схилів, знишили якість води водно-болотного угіддя, розташованого між двома схилами р. Дністер. Отже, внаслідок перенесення продуктів горіння повітряними потоками геологічна пам'ятка природи місцевого значення знаходиться у вкрай вразливому стані.

На відміну від розлянутої вище геологічної пам'ятки природи місцевого значення, Китайгородське відслонення вирізняється використанням природних об'єктів для пасивного або активного відпочинку, масового туризму. Однак при цьому — і відсутністю (мінімальністю) просвітницького аспекту. Не встановлені детальні інформаційні панелі, що характеризують види рослин і звертають увагу на їх унікальність (або той факт, що вони знаходяться під загрозою зникнення). Як наслідок, відвідувачі не отримують стимул для більш уважного ставлення до компонентів навколошнього середовища [27]. Концепції екотуризму в багатьох країнах містять освітній компонент, передусім, за допомогою реалізації програм навчання місцевих жителів, туристичних гідів. Ми цього не маємо. На околицях с. Китайгород знаходяться особливі вапнякові утворення — всесвітньо-відомий еталонний розріз силурійських відслонень (*рис. 5*). Південна і південно-західна частина включена як заповідна зона

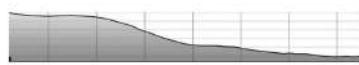

Рис. 5. Китайгородське відслонення

НПП «Подільські Товтри» і знаходиться над р. Тернава. Друга частина займає східний і південно-східний схили до р. Окунь (притоки р. Тернава). Урочище «Окунь» і входить до зони регульованої рекреації.

Варто зауважити, що с. Китайгород межує з вказаними територіями. Також у межах другої ділянки є штучні насадження *Pinus sylvestris*. Між двома ділянками є стежка до р. Тернава, а на другій ділянці – до р. Окунь. Ці стежки використовуються туристами, рибалками. Підпали трав'яного сухостою здійснюються саме цією групою людей. Геологічна пам'ятка природи загальнодержавного значення сформована не лише унікальними вапняковими породами, але й своєрідними біотопами [25]: **T1.2.2 Petrophyte steppes on carbonate substrata. Підтип T1.2.2.a Petrophyte steppe on carbonate substrata of Podillya** (Резолюція 4 Бернської конвенції: E1.2 Perennial calcareous grassland and basic steppes). **Ч4.1 Mesophilous and xeromesophyloous shrubs.** Резолюція 4 Бернської конвенції: **F3.241 Central European subcontinental thickets.** Характерні види: *Agrimonia eupatoria* L., *Berberis vulgaris* L., *Cornus mas* L., *Crataegus* spp., *Dactylis glomerata* L., *Prunus spinosa*, *Rhamnus cathartica* L., *Rosa canina* L., *R. oryzifera* Borkh., *Teucrium chamaedrys* L., *Viola hirta* L. У межах вапнякових схилів у верхній частині і на більш пологих схилах лівого берега річки Окунь і Тернава поширені асоціації *Prunetum spinosae* Tx., 1952. В асоціації трапляються *Crataegus curvisepala* Lindm., *C. leiomonogyna* Klokov, *Prunus spinosa*, *P. stepposa* Kotov, *Rhamnus cathartica*, *Rosa canina*, які є діагностичними видами. Також тут поширені асоціації *Swido sanguinei-Crataegetum leiomonogynae* Fitsailo, 2005, в якій зростають *Crataegus leiomonogyna*, *Prunus spinosa*, *Swida sanguinea* (L.) Opiz. На карнізах вапнякових відслонень виявлено асоціацію *Poetum versicoloris* Kukovitsa et al., 1992 nom. inval. разом з *Asperula cynanchica* L., *Poa versicolor*, *Seseli hippomarathrum* Jask., *Teucrium montanum*. Верхню частину схилів до р. Окунь і р. Тернава, які менш круті, займають асоціація *Inuletum*

ensifoliae Kozłowska, 1925 з діагностичними видами *Aster amellus* L., *Inula ensifolia* L., *Linum flavum* L., *L. hirsutum* L. У цій асоціації виявлено рідкісні види *Adonis vernalis* i *Pulsatilla pratensis*. Також тут поширені асоціації *Jurineo calcareae-Stipetum capillatae* Kukovitsa et al. ex Kukovitsa in Solomakha, 1995, в якій зростають *Anthericum ramosum* L., *Brachypodium pinnatum* (L.) P. Beauv., *Bupleurum falcatum* L., *Carex humilis*, *Potentilla incana* P. Gaertn., B. Mey. & Scherb., *Stipa capillata*, *Teucrium montanum*. Асоціація *Teucro pannonicci-Stipetum capillatae* Didukh et Korotchenko, 2000 з діагностичними видами *Potentilla incana*, *Stipa capillata*, *Teucrium pannonicum*, а також трапляється *Astragalus monspessulanus*, і займає круті схили. Всі три асоціації мають син-созологічний статус: біотопи угруповані охороняються за Директивою Ради Європи 92/43/ЄЕС (№ 6210). Варто зауважити, що після однорічного випалу сухого травостою на наступні роки активно відновилися популяції *Adonis vernalis* i *Pulsatilla pratensis*. На жаль, при щорічних випалах на третій рік популяції змінюють вікову структуру і відбуваються регресивні процеси.

Вивчення ризиків виникнення і розвитку пожеж в екосистемах НПП «Подільські Товтри». Запропонована методика оцінки ризиків базується на оцінці факторів виникнення і поширення. Може здійснюватися з використанням імітаційних математичних шкал, побудованих на ймовірнісних оцінках найбільш несприятливих умов і факторів, що зумовлюють максимальний ризик. Після отримання необхідної інформації виконується розрахунок по кожному виду ризику й інтегральному R_i (сумарному) ризику з урахуванням вагових коефіцієнтів умов і факторів:

$$R_i = R_{\text{в}} \text{ (виникнення)} + \\ + R_{\text{п}} \text{ (поширення)}, \quad (1)$$

Ризики виникнення і поширення пожеж розраховується за формулою (2) і (3).

$$R_{\text{в}} = \sum k_i \text{ та } R_{\text{п}} = \sum k_j, \quad (2)$$

$$R_i = (\sum k_i + \sum k_j) k_t, \quad (3)$$

де k_i , k_j та k_t – вагові коефіцієнти.

Ризик виникнення і поширення пожеж у часі. Узагальнені статистичні дані за розглянутий відрізок часу вказують на те, що пожежі в природних екосистемах парку відбуваються нерівномірно впродовж року. Для НПП «Подільські Товтри» характерний весняний пік пожежної активності. Найбільша їх кількість зафікована у березні–квітні. Саме у цей час відбуваються від 60 до 80% великих пожеж із захопленням значних територій. Їх особливість – усі вони спровоковані сільським населенням. Також можна виділити період

спекотної погоди липня і серпня, коли відбувається самозаймання сміття й спалювання господарських відходів. Спалюють органічні відходи після прибирання городини у жовтні і листопаді. Пропонується введення поправочного коефіцієнта k_t на найбільш пожежонебезпечні періоди року (табл. 3).

Розрахунок вагових коефіцієнтів ризику виникнення і поширення пожеж. За мету ставили встановлення послідовності найбільш значущих умов і факторів та присвоєння їм числових значень (табл. 4).

Таблиця 3. Вагові коефіцієнти пожежонебезпечних періодів

Місяць року												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Значення k_t												
1	1,2	2	2	1	1	1,2	1,3	1	1,4	1,1	1	
	Підпали сухостою весняне прибирання				Спека, самозаймання			Спалювання городини				

Таблиця 4. Вагові коефіцієнти k_t виявлення ризику підпалів

Критерій	Ваговий коефіцієнт k_t	Кругі схили р. Дністер, обпалені пожежою
Тривала посушлива погода	0,20	
Низька ймовірність виявлення початку та розвитку пожежі	0,18	
Близько розташоване сільське поселення	0,16	
Розташування по периметру села	0,13	
Наявність рослинності, чутливої до загорання	0,11	
Несанкціоновані сміттєзвалища побутових відходів	0,09	
Доступність (наявність під'їзних шляхів тощо)	0,06	
Ділянки випасання худоби	0,04	
Сільськогосподарські поля, де ймовірне випалювання стерні	0,02	
Повторюваність пожеж	0,01	
Частка антропогенного впливу сягає 69%		Водно-болотне угіддя після пожежі

Таблиця 5. Вагові коефіцієнти k_j ризику поширення підпалів

Критерій	Ваговий коефіцієнт
Тривала посушлива погода	0,15
Вітер	0,15
Особливості рельефу (горби, схили, значний ухил тощо)	0,15
Низька ймовірність виявлення початку і розвитку пожежі	0,12
Важкодоступність для під'їзду пожежних машин	0,12
Відсутність штучних або природних бар'єрів	0,10
Сухостій	0,09
Жива рослинність, чутлива до загорання	0,07
Важкодоступність до водних об'єктів	0,04
Сміттезвалища побутових відходів	0,01

Частка антропогенного впливу сягає 13%

Ризик поширення пожежі в природній екосистемі є функцією умов і факторів, які впливають на поведінку розпочатої пожежі. У табл. 5 представлена вагові коефіцієнти k_j .

Частка антропогенного фактора є визначальною при виникненні пожеж. Найбільшою мірою залежною від наявності розташованих поряд сільських поселень і нерозвиненої мережі спостережень за пожежною ситуацією. Вирішальне значення мають кліматичні умови, наявність рослин, що добре горять та їх сухих решток. Розвиток пожеж до рівня надзвичайних ситуацій вже не залежить від людського фактора. Враховуючи особливості рельефу місцевості, недоступності певних ділянок території парку, пожежі можуть розвиватися стрімко, за хвилини охоплюючи значні території.

Тільки запобігання пожежам, усування факторів розвитку пожеж може дати захист різноманіттю екосистем парку. Екологічна освіта сільського населення, вчасне

інформування повинні стати на чолі шляху до усталених природних комплексів і сільських поселень, розташованих на території парку.

Важливо провести розрахунки ризиків для інших цінних об'єктів ПЗФ, розташованих на території НПП «Подільські Товтри», щоб дієво запобігати пожежам, захистити біорізноманіття, уникнути безповоротних втрат рідкісних і зникаючих видів. Робота у напрямі встановлення більш точних величин ризиків повинна бути продовжена на основі отримання встановлених у ході дослідження залежностей виникнення і розповсюдження пожеж від щільноти населення, віддаленості від пожежних станцій, наявності сільського поселення, близькості до екосистем (лісових, лучних, степових тощо), крутизни схилів, періоду року, доступності, посушливих періодів, рослинності, чутливої до займання тощо.

Оцінку сумарного ризику пропонується проводити згідно з табл. 6.

Таблиця 6. Оцінка сумарного ризику

Ймовірність	Бальна оцінка
Низька	Нижче 0,25
Середня	0,25–0,5
Висока	0,5–0,75
Дуже висока	0,75–1,0
Дуже висока з критичними наслідками для екосистем	Більше 1,0

ВИСНОВКИ

Успішний підхід до зменшення ризику пожеж у майбутньому на території НПП «Подільські Товтри» вимагатиме створення стійких ландшафтів і громад, які будуть краще підготовлені до протистояння пожежам. Цивільний захист, природоохоронні установи та організації, сільське населення повинні працювати разом злагоджено, щоб забезпечити безпечно функціонування цих

цінних природних, разом із тим і пожежо-небезпечних зон. Проведені дослідження можуть стати інформаційною основою для побудови карт оцінки і прогнозу пожежної небезпеки території НПП «Подільські Товтри». Інформація, закладена в картах, знімках і зібрана в польових умовах, має бути об'єднана в окремі електронні об'єкти ГІС – електронні векторні карти (шари), де різні шари будуть нести певні типи інформації.

ЛІТЕРАТУРА

1. WWF. Fires, Forests, and the Future. 2020. URL: chrome-extension://efaidnbmnnibpcajpcglclefindmkaj/https://wwfeu.awsassets.panda.org/downloads/wwf_fires_forests_and_the_future_report.pdf
2. Обросник О.О., Бабіна А.Б., Богатов О.Ш. Оцінка пожежної безпеки. *Запобігання надзвичайнім ситуаціям і їх ліквідація*: матеріали наук.-практ. семінару (м. Харків, 7 лют. 2018 р.). Харків, 2018. С. 142–144.
3. Климась Р.В., Одинець А.В., Матвійчук Д.Я., Несенюк Л.П. Аналіз нормативу часу прибуття першого пожежно-рятувального підрозділу на пожежі в Україні. *Теорія і практика гасіння пожеж та ліквідації надзвичайних ситуацій*: зб. матеріалів Х Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Черкаси, 11–12 квіт. 2019 р.). Черкаси, 2019. С. 32–34.
4. Про затвердження критеріїв утворення державних пожежно-рятувальних підрозділів (частин) оперативно-рятувальної служби цивільного захисту в адміністративно-територіальних одиницях і переліку суб'єктів господарювання, де утворюються такі підрозділи (частини): Постанова Кабінету Міністрів України від 27.11.2013 р. № 874. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/874-2013-%D0%BF#Text>
5. ДБН Б.2.2-12:2019 Планування та забудова територій. Київ. Мінрегіон України. URL: <https://dreamdim.ua/wp-content/uploads/2019/07/DBN-B22-12-2019.pdf>
6. Національна доповідь про стан техногенної та природної безпеки в Україні / Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи. URL: <https://merpr.gov.ua>
7. Wright H. and Heinselman M. The Ecological Role of Fire in Natural Conifer Forests of Western and Northern North America – Introduction. *Fire ecology*. 2014. DOI: <https://doi.org/10.1007/BF03400628>
8. Scott S., Brandon C., Christopher F. et al. Drought, Tree Mortality and Wildfire in Forests Adapted to Frequent Fire. *BioScience*. 2018. № 68. DOI: <https://doi.org/10.1093/biosci/bix146>
9. Juli G. Pausas and Jon E. Keeley. Wildfires as an ecosystem service. *Front Ecol Environ*. 2019. 17 (5). P. 289–295. DOI: <https://doi.org/110.1002/fee.2044>. URL: https://www.uv.es/jgpausas/papers/Pausas-Keeley-2019-FEE_wildfires-as-ecosystem-service.pdf
10. Miguel Castillo, Patricio Pedernera and Eduardo Peña. Incendios forestales y medio ambiente: una síntesis global. *Revista ambiente y desarrollo de cipma*. 2003. Vol. XIX. P. 44–53. URL: <https://keneamazon.net/Documents/Publications/Virtual-Library/Bosques-Ecosistemas/25.pdf>
11. Мудрак О.В., Мудрак Г.В. Особливості збереження біорізноманіття. Поділля: теорія і практика: моногр. Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2013. 320 с.
12. Bodí M.B., Cerdà A., Mataix-Solera J. and Doerr S.H. Efectos de los incendios forestales en la vegetación y el suelo en la cuenca mediterránea: revisión bibliográfica. *Boletín De La Asociación De Geógrafos Españoles*. 2012. P. 33–55. DOI: <https://doi.org/10.21138/bage.2058>
13. Bowman D.M., Kolden C.A., Abatzoglou J.T. et al. Vegetation fires in the Anthropocene. *Nat Rev Earth Environ*. 2020. Vol. 1. P. 500–515. DOI: <https://doi.org/10.1038/s43017-020-0085-3>
14. Anne Ganteaume, Renaud Barbero, Marielle Jappiot and Eric Maillé. Understanding future changes to fires in southern Europe and their impacts on the wildland-urban interface. *Journal of Safety Science and Resilience*. 2021. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S26664962100013#sec0006>
15. Буц Ю.В. Науково-методологічні основи релаксії екогеосистем при техногенному навантаженні прогенетичного походження: дис. ... д-ра техн. наук: 21.06.01. Суми, 2020. 399 с. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/76769>
16. Безпала Т.М., Чурилович Р.П., Подобайло А.В. Підпали сухої рослинності на території національного природного парку «Пирятинський» в 2020 році. *Chornobyl: open air lab.*: зб. матер. I Міжн. наук.-практ. конф. (м. Київ, 24 квіт. 2021 р.). Тернопіль: Крок, 2021. С. 322–326.
17. Pablo S.-A., Gustavo S., Rafael A. et al. Post-fire ecological restoration in Latin American forest ecosystems: Insights and lessons from the last two decades. *Forest Ecology and Management*. 2022. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.foreco.2022.120083>.

18. Shurda K.E. Basic risk assessment methods. *Annali d'Italia*. 2020. URL: https://issuu.com/publish-itadiana/docs/annali_d_italia_11_2020_part_2/s/11044344
19. Клюшніченко Є.Є., Бондар Ю.О., Тарасюк П.А., Сагарда О.П. Проект організації території НПП «Подільські Товтри», охорони, відтворення і рекреаційного використання його природних комплексів і об'єктів. Київ, 2001. Т. 1. 360 с.
20. Наказ Міністерства захисту довкілля: Положення про національний природний парк «Подільські Товтри» від 31.08.2020 р. № 107. URL: <https://mepr.gov.ua/files/docs/nakazy/PZF/Положення%20Подільські%20Товтри.pdf>
21. Марич Х.М. Історія становлення та розвитку національних природних парків. *Актуальні проблеми держави і права*. 2006. № 27. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2006_27_74
22. Мудрак О.В. Збалансований розвиток екомережі Поділля: стан, проблеми, перспективи: моногр. Вінниця: СПД Главацька Р.В. 2012. 914 с.
23. Матвієв М.Д. Орнітофауна національного природного парку «Подільські Товтри». *Науковий вісник Ужгородського університету. Сер.: Біологія*. 2008. № 23. С. 73–81.
24. Felipe A.B. Manual de formación de incendios forestales para cuadrillas. *Gobierno de Aragon*. 2020. URL: https://www.aragon.es/documents/20127/674325/manual_incendios_cuadrillas.pdf/7a477952-318e-3110-a2df-94692725ab98
25. Lyubinska L.G., Mudrak O.V., Andrusiak D.V. et al. The current state of flora in the National Nature Park «Podilski Tovtry» (Ukraine). *Ukrainian Journal of Ecology*. 2021. Vol. 11 (1). 218–233. DOI: 10.15421/2021_34
26. Любінська Л.Г., Одукальець І.О., Мусієнко М.М. Особливості насаджень *Pinus sylvestris* L. в НПП «Подільські Товтри». *Науковий вісник Чернівецького університету. Сер.: Біологія (Біологічні системи)*. 2010. Т. 2. С. 63–66.
27. Казимирова Л.П. Китайгородське відслонення. Енциклопедія Сучасної України: електронна версія [онлайн] / за ред. І.М. Дзюба, А.І. Жуковський, М.Г. Железняк та ін. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. URL: https://esu.com.ua/search_articles.php?id=6655

REFERENCES

1. WWF. (2020) Fires, Forests, and the Future. URL: chrome-extension://efaidnbmnnibpcajpcgclefindmkaj/https://wwfeu.awsassets.panda.org/downloads/wwf_fires_forests_and_the_future_report.pdf [in English].
2. Obrosnyk, O.O., Babina, A.B. & Bohatov, O.S. (2018). Otsinka pozhezhnoi bezpeky [Assessment of fire safety]. *Zapobihannya nadzvychaynym sytuatsiyam i yikh likvidatsiyi: materialy naukovo-praktichnogo seminaru* [Prevention of emergency situations and their elimination: materials of a scientific and practical seminar]. (pp. 142–144). Kharkiv [in Ukrainian].
3. Klymas, R.V., Odynets, A.V., Matviichuk, D.Y & Neseniuk, L.P. (2019). Analiz tsnometryvu chasu prybuttia pershoho pozhezhno-riatuvalnoho pidrozdilu na pozhezhi u ukraini [Analysis of the norms of the arrival time of the first fire and rescue unit at a fire in Ukraine]. *Teoria i praktika hasinnia pozhezh ta likvidatsii nadzvychainykh sytuatsii: Materialy Mizhnarodnoyi naukovo-praktichnoyi konferentsiyi* [Proceedings of the International Scientific and Practical Conference]. (pp. 32–34). Cherkasy [in Ukrainian].
4. Pro zatverdzhennia kryteriiv utvorennia derzhavnykh pozhezhno-riatuvalnykh pidrozdiliv (chastyn) Operatyvno-riatuvalnoi sluzhby tsivilnoho zakhystu v administrativno-terytorialnykh odyntsiakh ta pereliku subjektiv hospodariuvannia, de utvoriuiutsia taki pidrozdily (chastyny): postanova Kabinetu Ministriv Ukrayiny vid 21.11.2013 r. № 874 [On the approval of the criteria for the formation of state fire-rescue units (parts) of the operative-rescue service of civil protection in administrative-territorial units and the list of economic entities where such units (parts) are formed: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated November 27, 2013, no. 874]. (2013). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/874-2013-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].
5. DBN B.2.2-12:2019 Planuvannia ta zabudova terytorii Kyiv Minreion Ukrayiny [DBN B.2.2-12:2019 Planning and development of territories. Kyiv. Ministry of Regions of Ukraine]. (2019). URL: <https://dreamdim.ua/wp-content/uploads/2019/07/DBN-B22-12-2019.pdf> [in Ukrainian].
6. Ministerstvo Ukrayiny z pytan nadzvychainykh sytuatsii u spravakh zakhystu naselennia vid naslidkiv Chornobylskoi katastrofy. (nd.). *Natsionalna dopovid pro stan tekhnogennoi ta pryrodnoi bezpекy v Ukrayini* [National report on the state of man-made and natural safety in Ukraine]. URL: <https://mepr.gov.ua> [in Ukrainian].
7. Wright, H. & Heinzelman, M. (2014). The Ecological Role of Fire in Natural Conifer Forests of Western and Northern North America – Introduction. *Fire ecology*. DOI: <https://doi.org/10.1007/BF03400628> [in English].
8. Scott, S., Brandon, C., Christopher, F. et al. (2018). Drought, Tree Mortality, and Wildfire in Forests Adapted to Frequent Fire. *BioScience*, 68. DOI: <https://doi.org/10.1093/biosci/bix146> [in English].
9. Juli G., Pausas & Jon E., Keeley (2019). Wildfires as an ecosystem service. *Front Ecol Environ*, 17 (5), 289–295. DOI: <https://doi.org/10.1002/fee.2044>. URL: https://www.uves/jgpausas/papers/Pausas-Keeley-2019-FEE_wildfires-as-ecosystem-service.pdf [in English].
10. Miguel, Castillo; Patricio, Pedernera & Eduardo, Peña (2003). Wildfires and the environment: a global synthesis. *Environment and development magazine*

- zine of Cipma, XIX, 44–53. URL: <https://keneamazon.net/Documents/Publications/Virtual-Library/Bosques-Ecosistemas/25.pdf> [in Spanish].
11. Mudrak, O.V. & Mudrak, H.V. (2013). *Osoblyvosti zberezhennya biorizomanitnya Podillya: teoriya i praktyka. Monohrafija [Features of biodiversity conservation in Podillya: theory and practice]*. Vinnytsya: TOV «Nilan-LTD» [in Ukrainian].
 12. Bodí, M.B., Cerdà, A., Mataix-Solera, J. & Doerr, S.H. (2012). Efectos de los incendios forestales en la vegetación y el suelo en la cuenca mediterránea: revisión bibliográfica. *Boletín De La Asociación De Geógrafos Españoles*, 33–55. URL: <https://doi.org/10.21138/bage.2058> [in Spanish].
 13. Bowman, D.M., Kolden, C.A., Abatzoglou, J.T. et al. (2020). Vegetation fires in the Anthropocene. *Nat Rev Earth Environ*, 1, 500–515. DOI: <https://doi.org/10.1038/s43017-020-0085-3> [in English].
 14. Anne, Ganteaume; Renaud, Barbero; Marielle, Jappiot & Eric, Maillé (2021). Understanding future changes to fires in southern Europe and their impacts on the wildland-urban interface. *Journal of Safety Science and Resilience*. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2666449621000013#sec0006> [in English].
 15. Buts, Y.V. (2020). Naukovo-metodolohichni osnovy relaksii ekoheosistem pry tekhnogennomu navantazhenni pirohennoho pokhodzhennia [Scientific and methodological bases of relaxation of ecogeosystems under man-made load of pyrogenic origin]. *Doctor's thesis*. Sumy. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/76769> [in Ukrainian].
 16. Bezpala, T.M., Churlylovych, R.P. & Podobailo, A.V. (2021). Pidpaly sukhoi roslynnosti na terytorii natsionalnoho pryrodnoho parku «Pyriyatynskyi» v 2020 rotsi [Fires of dry vegetation on the territory of the Pyryatynsky National Nature Park in 2020]. *Chornobyl: open air lab. Zbirnyk materialiv I Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii [Chornobyl: open air lab. Proceedings of the International Scientific and Practical Conference]*. (pp. 322–326). Ternopil [in Ukrainian].
 17. Pablo, S., Gustavo, S., Rafael, A. et al. (2022). Post-fire ecological restoration in Latin American forest ecosystems: Insights and lessons from the last two decades. *Forest Ecology and Management*. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.foreco.2022.120083> [in English].
 18. Shurda, K.E. (2020). Basic risk assessment methods. *Annali d'Italia*. URL: https://issuu.com/publish-itadiana/docs/annali_d_italia_11_2020_part_2/s/11044344 [in English].
 19. Kliushnychenko, Y.Y., Bondar, Y.O., Tarasiuk, P.A. & Saharda, O.P. (2001). *Proekt orhanizatsii terytorii Natsionalnoho pryrodnoho parku «Podilske Tovtry»*.
 20. Nakaz Ministerstva zakhystu dovkillia: Polozhennia pro natsionalnyi pryrodnyi park Podilski Tovtry vid 31.08.2020 [Order of the Ministry of Environmental Protection: Regulations on the Podilsky Tovtry National Nature Park dated August 31, 2020, No. 107]. URL: <https://mepr.gov.ua> [in Ukrainian].
 21. Marych, K.M. (2006). Istoryia stanovlennia ta rozvytku natsionalnykh pryrodnykh parkiv [History of formation and development of national natural parks]. *Aktualni problemy derzhavy i prava – Actual problems of the state and law*, 27. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2006_27_74 [in Ukrainian].
 22. Mudrak, O.V. (2012). *Zbalansovanyy rozvytok ekomerezhi Podillya: stan, problemy, perspektyvy [Balanced development of the Podillya eco-network: state, problems, prospects]*. Vinnytsya: «SPD Hlavatka R.V.» [in Ukrainian].
 23. Matvieiev, M.D. (2008). Ornitofauna natsionalnoho pryrodnoho parku «Podilski Tovtry» [Bird fauna of the National Nature Park «Podilsky Tovtry】. *Naukozyi visnyk Uzhorodskoho universytetu. Ser.: Biolohiia – Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Ser.: Biology*, 23, 73–81 [in Ukrainian].
 24. Felipe, A.B. (2020). Manual de formación de incendios forestales para cuadrillas. Gobierno de Aragón. URL: https://www.aragon.es/documents/20127/674325/manual_incendios_cuadrillas.pdf/7a477952-318e-3110-a2df-94692725ab98 [in Spanish].
 25. Lyubinska, L.G., Mudrak, O.V., Andrusiak, D.V. et al. (2021). The current state of flora in the National Nature Park «Podilski Tovtry». *Ukrainian Journal of Ecology*, 11 (1), 218–233. DOI: [10.15421/2021_34](https://doi.org/10.15421/2021_34) [in English].
 26. Liubinska, L.H., Odukalets, I.O. & Musiienko, M.M. (2010). Osoblyvosti nasadzeni *Pinus sylvestris* L. v natsional'nomu pryrodnychomu parku «Podilski Tovtry» [Peculiarities of *Pinus sylvestris* L. plantations in the Podilsky Tovtry National Nature Park]. *Naukozyi visnyk Chernivetskoho universytetu. Ser.: Biolohiia (Biologichni sistemy) – Scientific Bulletin of Chernivtsi University. Ser.: Biology (Biological systems)*, 2, 63–66 [in Ukrainian].
 27. Kazymyrova, L.P., Dzyuba, I.M., Zhukovsky, A.I. & Zheleznyak, M.H. (Eds.). (2013). *Kytayhorods'ke vidslonennya. Entsiklopediya Suchasnoyi Ukrayiny [Kitaigorod exposure. Encyclopedia of Modern Ukraine]*. Kyiv. URL: https://esu.com.ua/search_articles.php?id=6655 [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції журналу 31.05.2022